

Коли старіє погляд

Коли старіє погляд, тане юність,
Коли безмежжя стиснуто у мить -
Бентежить душу вперта немінучість
Людських страждань і раною щемить.

Боліє недосказанністю слова
І втраченістю часу та життя.
Чи наша зустріч - втеча гонорова,
Розлука - до реалій вороття?

Чи є між нами нескінченне, вічне?
Чи ще живе невтомне почуття,
Величніше за нас і потойбічне
Метафізичне двох сердець буття.

Повіє вітер стиглості з роками,
Покриє снігом скроні золоті,
Метаморфози стануться і з нами -
Побачимо безцінне на смітті.

*Яна Рожнятовская
December 22, 2015*

Источник: <http://www.poems4christ.com/ru/article/10336>

© Copyright 2024, Поэзия для Христа - www.poems4christ.com